

Κυριακή 21 Ιουλίου 2019.

Κυριακή Ε΄Ματθαίου

Μτθ. 8, 28 – 9, 1.

«ιδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν». (Μτθ. 8, 31)

Εἶναι ἄξιον ἀπορίας τό πόσο μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά τυφλωθεῖ ἀπό τόν ἐγωισμό καί τό συμφέρον του, ἀπό τόν ἀμαρτωλό τρόπο ζωῆς καί ἀπό τά κυρίαρχα ἀφεντικά του, πού ὀνομάζονται πάθη. Εἶναι ἀκόμη περισσότερο ἄξιον ἀπορίας ὅταν αὐτή ἢ τύφλωση δέν συμβαίνει σ' ἓνα μόνον ἄνθρωπο μεμονωμένα, ἀλλά σέ μία ὁλόκληρη πόλη, σ' ἓνα λαό πού, καθοδηγούμενος ἀπό μία σκοτεινή δύναμη, ἀποδιώκει τήν ἀλήθεια καί τό φῶς καί ἐπιλέγει νά ζήσει στήν ἄγνοια τοῦ Θεοῦ, στήν κακομοιριά τῆς ἐφήμερης λάσπης καί στό σκοτάδι τῆς ἀμαρτίας.

Αὐτό συνέβη μέ τούς Γεργεσηνοῦς, ὅπως ἀκούσαμε στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή. Ὁ Χριστός ἐλευθερώνει ἀπό τά δαιμόνια δύο

άνθρωπους και όλοι οι υπόλοιποι υποτάσσονται αυτόβουλως στό δαίμονα του συμφέροντος και του κέρδους. Οι δαιμονοκρατούμενοι χοίροι γκρεμίζονται στό βάραθρο του θανάτου και πνίγονται στή λίμνη του δαιμονικού μίσους και ελεύθεροι άνθρωποι γκρεμίζονται στό βάραθρο τής τσέπης τους και πνίγονται στήν άγωνία τής μέριμνας για τά συμφέροντά τους.

Είναι επικίνδυνος ό Χριστός. Είναι πρόσωπο που ελευθερώνει. Η ελευθερία είναι άγαθό και πειρασμός ταυτόχρονα. Όχι μόνον μεμονωμένοι άνθρωποι αλλά και όλόκληροι λαοί φοβοῦνται τήν άληθινή ελευθερία. Προτιμοῦν τήν ασφάλεια τής πνευματικῆς φυλακῆς τους. Τί νά τήν κάνουν τήν ελευθερία οι Γεργεσηνοί; Είχαν μάθει νά συζοῦν, νά συνταυτίζονται και νά συντηροῦνται μέ τά γουρούνια. Φοβοῦνται τήν ελευθερία. Προτιμοῦν νά έχουν για άφεντικά τά γουρούνια τους. Αὐτά τούς τρέφουν, αὐτά τούς έξασφαλίζουν τήν πολυπόθητη εὐμάρεια, αὐτά τούς κρατοῦν στήν ήσυχία, αὐτά ικανοποιοῦν όλες τίς προσδοκίες τους από τή ζωή.

Πόσο τραγικό είναι ένας ολόκληρος λαός να ζει και να εξαρτιέται από τα κοπάδια των γουρουνιών του!

Δυστυχώς όμως δεν είναι η μοναδική περίπτωση μέσα στην ιστορία. Άμετρητες φορές άνθρωποι και λαοί δέχθηκαν και δέθηκαν με τις παροχές της γης και ξέχασαν τα δώρα του ουρανού. Από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα επανειλημμένα τα κτίσματα τοποθετήθηκαν πάνω από τον Κτίστη. Τα κτίσματα λατρεύτηκαν και ο Κτίστης διώχθηκε και ξεχάστηκε. Στην αρχαιότητα με την ειδωλολατρεία, αργότερα με την παντοδυναμία του αυτοκράτορα, στο μεσαίωνα με το σκοταδισμό και την απάτη, στα νεώτερα χρόνια με τις κάθε είδους επαναστάσεις, στη σύγχρονη εποχή με την τυραννία της οικονομίας και του συμφέροντος.

Ο άνθρωπος δεν έχασε το Θεό μόνον μία φορά, όταν έφυγε από τον Παράδεισο. Ο άνθρωπος εκδιώκει βάνουσα το Θεό από τη ζωή του, κάθε φορά που Εκείνος τρέχει να τον συναντήσει και να του χαρίσει τις ευλογίες Του. Προτιμάει την ασφάλεια της όρατης ύλης από την ανασφάλεια του αοράτου Θεού. Προτιμάει να βόσκει τούς χοίρους

τῶν παθῶν καί τῶν ἐξαρτήσεων ἀπό τό νά μαθητεύει στόν Ἐλευθερωτή τῆς ἀνθρωπότητας καί νά ἀκολουθεῖ τό Νικητή τοῦ θανάτου.

Διώκεται ὁ Ἰησοῦς ἀπό τούς ἀνθρώπους, διότι εἶναι ἐπικίνδυνος. Ἄν δέν ἐκδιωχθεῖ, θά πρέπει νά ἀλλάξουν οἱ νοοτροπίες. Ἄν κυριαρχήσει, θά πρέπει νά καθαρίσουν οἱ συνειδήσεις, νά πάψουν οἱ πτώσεις, νά πολεμηθοῦν τά πάθη, νά θεραπευτοῦν τά ἐλαττώματα, νά κοποῦν οἱ ἐγωισμοί, νά μείνουν ἀνικανοποίητες οἱ κατώτερες ἐπιθυμίες. Ἄν ἐπικρατήσῃ ὁ ἐπικίνδυνος Ἰησοῦς, θά πρέπει νά ἀλλάξουν τά συστήματα τῶν ἀξιῶν, νά ὑποτιμηθεῖ τό χρήμα καί νά πάρει ἀξία τό πρόσωπο, θά πρέπει νά πληρωθοῦν δίκαια οἱ ἐργάτες, νά δουλέψουν οἱ ἄνεργοι, νά φᾶνε ψωμί οἱ πεινασμένοι, νά μορφωθοῦν οἱ ἀγράμματοι, νά πάρουν φτηνά φάρμακα οἱ ἀσθενεῖς, νά σταματήσῃ τό ἐμπόριο τῶν ναρκωτικῶν, τῶν ὄπλων, τῶν μικρῶν παιδιῶν, τῶν φτηνῶν κοριτσιῶν, τῶν ἀνθρωπίνων ὀργάνων. Ἄν βασιλεύσῃ ὁ Ἰησοῦς, θά πρέπει νά βασιλεύσῃ καί ἡ ἐλευθερία. Ἡ ἀληθινή ἐλευθερία εἶναι ἄβολη. Ὁ

ἐλεύθερος ἄνθρωπος θά μορφωθεῖ, θά κρίνει, θά ἀμφισβητήσῃ, θά διεκδικήσῃ.

Ὅλ' αὐτά σκέφτηκαν οἱ Γεργεσηνοί καί μέ πολλή εὐγένεια παρακάλεσαν τόν Ἰησοῦ «ὅπως μεταβῆ ἀπό τῶν ὁρίων αὐτῶν». Τοῦ ζήτησαν νά φύγει μακριά ἀπό τά σύνορά τους. Βάζουν σύνορα οἱ λαοί ἀνάμεσά τους, γιά νά ἐξασφαλίσουν τά δικαιώματά τους. Βάζουν σύνορα καί ἀνάμεσα σ' ἐκείνους καί τό Θεό, γιὰτί δέ θέλουν ν' ἀλλάξουν τόν τρόπο τῆς ζωῆς τους. Αὐτή ἡ πραγματικότητα δέν εἶναι ξένη πρὸς ἐμᾶς. Ὁ δικός μας λαός, τό εὐλογημένο ἔθνος τῶν Ἑλλήνων, πού θέριεψε καί μεγαλούργησε μέ ὁδηγό τό Εὐαγγέλιο, σήμερα ζητάει εὐγενικά ἀπό τό Χριστό νά ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τήν πατρίδα μας καί ἀπό τή σύγχρονη ἑλληνική κοινωνία. Σήμερα ἡ χώρα θεωρεῖ τό Χριστό ξεπερασμένο, τό κήρυγμά Του παρωχημένο, τήν Ἐκκλησία Του ἐνοχλητική, τούς λειτουργούς Του ἀργόσχολους. Οἱ ἄνθρωποι στήν ἁγιοτόκο πατρίδα μας προτιμοῦν πλέον νά ζήσουν ὡς βοσκοί στά γουρούνια τῆς βόλεψης, τῆς ἀνασφάλειας καί τῆς πρόσκαιρης ἀποκατάστασης. Ἀπό ἡγέτες τοῦ

πνεύματος καί τοῦ πολιτισμοῦ ἐπιλέγουμε νά γίνουμε ὑπαλληλίσκοι στά καπρίτσια τῶν πλούσιων ἐπισκεπτῶν μας. Ξεπουλήσαμε τά τιμαλφῆ τοῦ γένους, γιά νά φᾶμε ἕνα πιάτο φακή. Μοιάζουμε πλέον σάν τούς ἰθαγενεῖς πού ἔδωσαν τό χρυσάφι τους, γιά νά πάρουν τίς ψεύτικες χάντρες.

Ὁ Κύριος ὁμως ἐπιμένει. Ἐπιμένει ἀκόμη νά βρίσκεται ἀνάμεσά μας, διότι ὑπάρχουν καί ψυχές πού Τόν ἀγαποῦν, πού Τοῦ ἀφιερώνουν τή ζωή τους, πού κάνουν ὑπακοή στό θέλημά Του, πού Τόν θέλουν κυβερνήτη στή ζωή τους. Ὁ Κύριος ἐπιμένει νά εἶναι κοντά μας, γιατί ὑπάρχουν ἀκόμη τά μοναστήρια, οἱ ἐνορίες, οἱ ἱεραπόστολοι, οἱ φιλόανθρωποι, οἱ φιλακόλουθοι, οἱ ἀσκητές τῆς ἐρήμου ἀλλά καί τῆς ἀσφάλτου, οἱ ἡσυχαστές τῶν κελλιῶν ἀλλά καί τῶν διαμερισμάτων.

Ὁ Κύριος δέν ἔφυγε, ὅσο καί ἂν ἐκδιώκεται. Δέν πρόκειται νά φύγει, διότι ἀκόμη μέσα στούς Ναούς τελοῦνται τά μυστήριά Του. Εἶναι πολλοί ἐκεῖνοι πού Τόν προσκαλοῦν νά ἔλθει νά τούς εὐλογήσει, νά τούς ἐλευθερώσει ἀπό τίς δυνάμεις τοῦ Σατανᾶ, νά τούς χαρίσει τήν ἄκτιστη χάρη Του,

νά καταπνίξει τούς χοίρους τῶν παθῶν καί τῶν λαθῶν. Προσωπικά ἄς σταθοῦμε ἀπέναντι στόν Ἰησοῦ μέ μετάνοια καί ἄν κάποτε Τόν διώξαμε, εἶναι εὐκόλο νά Τόν ξαναβροῦμε. Νά Τόν κάνουμε πρωταγωνιστή στήν καθημερινότητά μας. Ἡ παρουσία Του μόνο προκοπή καί καρποφορία θά φέρει στή ζωή μας. Αὐτό ὅλοι τό ἀξίζουμε. Μακάρι καί νά τό χαροῦμε. Ἀμήν.